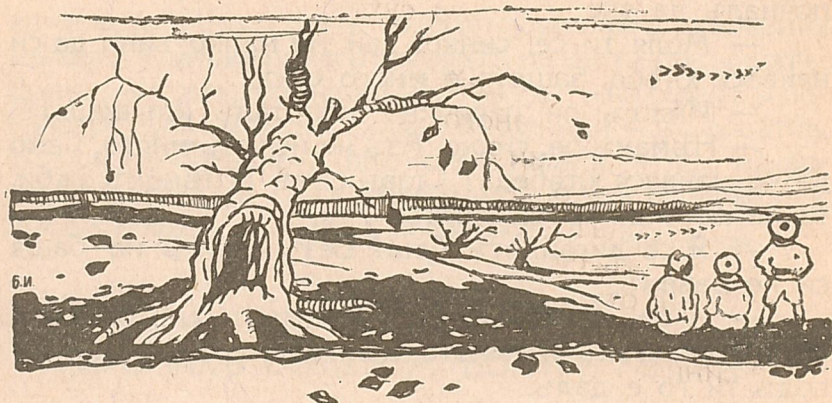

ЕСЕНЬ

Птички отлитатъ. Вихри въ джбрави
Гонятъ разплакано лѣто далечъ.
Стенатъ листата,
Глѣхнатъ полята,
Есень е, есень е вечъ!

Бавно провлѣкли бѣли вуали
Идатъ мъглитъ, разстилатъ се вредъ.
Вѣхнатъ цвѣтята,
Тръпнатъ сърдцата —
Есень е, есень е вечъ!

Мирра.

КОЛЮ ЧЕПАТИЯТЪ

Цѣло село бѣше писнало отъ Коля Чепатиятъ. Нѣмаше човѣкъ, съ когото той да не бѣше се скаралъ, когото да не бѣше оскърбилъ. Все той правъ — другитѣ криви. Нито една обща работа не се захвана, която Колю да не похули. „Това не е добро, онова е лошо“. За него черното бѣше бѣло, а бѣлото — черно.

Съ една дума, опѣкъ човѣкъ бѣше Колю.